

Административен съд - Габрово

Административно дело №
89/2017г.

ГР.ГАБРОВО УЛ.РАЙЧО КАРОЛЕВ №

4

Административно отделение

№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2

16.6.2017 г.

ОБЩНСКИ СЪВЕТ
Оп. СЕВЛИЕВО
Регистрационен индекс и дата
РД-ОП-03.23/8/

10M

23.06.17г.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩНСКИ СЪВЕТ - СЕВЛИЕВО

като Ответник

Област ГАБРОВО ГР.СЕВЛИЕВО ПЛ.СВОБОДА/СТЕФАН ПЕШЕВ/ № 1

Приложено, връчваме Ви препис от Решение № 56/16.6.2017г. по Административно дело № 89/2017г., постановено от Административен съд - Габрово, Административно отделение .

Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

С писмена молба можете да заявите желание да ползвате правна помощ, при необходимост и право за това.

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде върчено съобщението, съгласно чл.46, ал.3 от ГПК МИЛЧО ГЕНЖОВ - ПРОКУРОР В ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - ГАБРОВО

/ насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

СЕКРЕТАР :

/ Р.КЪНЕВА /

РЕШЕНИЕ № 56
гр. Габрово, 16.06.2017 година
В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на седемнадесети май две хиляди и седемнадесета, година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН ЦОНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ГАЛИН КОСЕВ

ДАНИЕЛА ГИШИНА

при секретаря **Мариела Караджова** и с участието на прокурор **Людмила Рачева**, като разгледа докладваното от председателя адм. дело № **89** по описа за **2017** година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по протест на прокурор в Окръжна прокуратура – Габрово против чл. 39, ал. 2 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета с Решение № 256 от 16.12.2014 година на Общински съвет – Севлиево, изм. с Решение № 162 от 30.07.2015 г. и Решение № 250 от 14.09.2016 г., като оспорените текстове от наредбата не са променени при измененията след първоначалното приемане на същата, с искане за отмяна или обявяване нищожността на атакуваната разпоредба. С допълнение към подадения протест наред с първоначално оспорената норма на чл. 39, ал.2 от Наредбата са оспорени и разпоредбите на чл.3, ал.2 и чл.29, ал.7 от същата наредба

В протеста се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваните разпоредби от Наредбата, поради противоречието им с конкретни законови текстове от нормативен акт от по-висок ранг, а именно чл.39, ал.2 от Наредбата е приет в противоречие с разпоредбата на чл. 37, ал. 1 и 2 от Закона за общинската собственост/ЗОС/, чл.3, ал.2 с тази на чл.8, ал.9 от ЗОС и съответно чл.29, ал.7 на чл.8, ал.8 и 9 и чл.35, ал.3 от ЗОС. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В открито съдебно заседание за Окръжна прокуратура – Габрово се явява прокурор Людмила Рачева, която поддържа подадения протест, както и искането по същество.

Ответната страна Общински съвет – Севлиево не се представлява в открито съдебно заседание, не се заявява становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура – Габрово дава заключение за основателност на протеста и отмяна на атакуваните текстове от Наредбата.

Подаването на протеста е съобщено по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като обявление е публикувано в бр. 26 от 28.03.2017 година на „Държавен вестник“ /л. 48/, обявено е на таблото на Административен съд – Габрово /л. 45/ и интернет страницата на Върховен административен съд /л. 46/. Не са постъпвали искания за присъединяване или встъпване по реда на чл. 189, ал. 2 от АПК от други лица.

Съдът намира протеста за допустим, като подаден от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Наредбата, срещу текст от която е подаден процесният протест, представлява подзаконов нормативен акт, приет от общински съвет. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. В случая няма данни да е нарушено и уреденото в чл. 187, ал. 2 от АПК правило за еднократност на оспорването на подзаконов нормативен акт.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по

реда чл. 168, ал. 1-3 във връзка с чл. 146 и чл. 196 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество /л. 18-30/ е приета с Решение № 256 от 16.12.2014 година по Протокол № 14 на Общински съвет – Севлиево /л.17/ със 24 гласа „за“ и 4 гласа „въздържал се“ от общо присъствали 28 общински съветници, при общ брой на съветниците 29. Наредбата е приета по предложение на Кмета на Община Севлиево /л.76/, след като проект на Наредбата ведно с мотивите за приемането на същата е публикуван на интернет страницата на общината на 01.12.2014 година /л.90/. Липсват данни за обсъждане на наредбата от постоянните комисии, въпреки изричното указание на съда в тази насока. На интернет страницата впоследствие е публикуван и приетият текст на Наредбата.

Съгласно § 1, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на посочената по-горе Наредба, последната е приета на основание чл. 8, ал. 2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/, съгласно който, в относимата към момента на приемане на Наредбата редакция от ДВ, бр. ДВ, бр. 45 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 година, „Редът за придобиване на право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи - общинска собственост, и правомощията на кмета на общината, на кметовете на райони, на кметовете на кметства и на кметските наместници се определят с наредба на общинския съвет при спазване на разпоредбите на този закон и на специалните закони в тази област, освен когато е приложим Законът за публично-частното партньорство“.

Според атакувания с протеста текст на чл. 3, ал.2 от Наредбата „В изпълнение на Стратегията /тази приемана по реда на чл.3, ал.1/ Общинският съвет приема годишна програма за управление и разпореждане с имотите- общинска собственост, по предложение на Кмета на общината. Приема се най късно до приемане на бюджета за съответната година и може да бъде актуализирана през годината, като при необходимост се извършва и актуализация на общинския бюджет. Програмата съдържа: /в пет подточки са изброени задължителните елементи, които следва да съдържа Програмата/, а съгласно ал.1 от същия „Общинският съвет приема Стратегия за управление на общинската собственост за срока на мандата си по предложение на Кмета на общината. Стратегията определя политиката за развитие на общинската собственост и стопанската дейност на общината“. Според твърдяното в протеста, в Наредбата не е изпълнено задължението по чл. 8, ал.8 от ЗОС, който повелява Общинския съвет да приема стратегия, която да е за целия му мандат и тя да съдържа детайлно изброени реквизити. Също така според изложеното в протеста, уредбата в атакувания текст на чл. 3, ал.2 от Наредбата е опит ежегодните програми противно на ЗОС да запълват задължителната по неговата сила стратегия, като стратегическите виждания за придобиването, управлението и разпореждането със собствеността е сведено до ежегодна програма, която да я имитира и вместо да я изпълнява, да се прави опит по този начин да я замества. В случая липсва твърдяното противоречие на оспорената разпоредба на чл. 3, ал.2 с разпоредбата на чл. 8, ал.8 от ЗОС. Съгласно същата тази разпоредба „Общинският съвет приема стратегия за управление на общинската собственост за срока на мандата си по предложение на кмета на общината. Стратегията определя политиката за развитие на общинската собственост и стопанската дейност на общината и съдържа: 1. основните цели, принципи и приоритети за придобиване, управление и разпореждане с имотите - общинска собственост;2. основните характеристики на отделните видове имоти, които могат да се предоставят под наем или да бъдат предмет на разпореждане; 3. нуждите на общината от нови имоти и способите за тяхното придобиване;4. други данни, определени от общинския съвет“. В случая това изискване на закона е изпълнено, като с ал. 1 на чл. 3 от Наредбата е предвидено приемането именно на стратегия за управлението на общинската собственост- в закона е посочено какво следва да съдържа стратегията,

като видно от приложената по делото стратегия за управление на общинската собственост приета от Общински съвет Севлиево/л.57 и сл./, същата съдържа всички тези елементи. На следващо място следва да се посочи, че с оспорената разпоредба на чл.3, ал.2 е изпълнено изискването и на чл.8, ал.9 от ЗОС, а именно Общинския съвет в изпълнение на стратегията да приема годишна програма за управление и разпореждане с имотите- общинска собственост, по предложение на Кмета на общината, така както дословно гласи разпоредбата на чл. 8, ал.9 от ЗОС, а именно: „В изпълнение на стратегията по ал. 8 общинският съвет приема годишна програма за управление и разпореждане с имотите - общинска собственост, по предложение на кмета на общината. Програмата се приема най-късно....., В случая цитираните разпоредби на чл. 3, ал.1 и оспорената с протеста ал.2 буквално възпроизвеждат разпоредбите на чл. 8, ал.8 и 9 от ЗОС, тоест преуреждат материя, която е уредена с нормативен акт от по висока степен, но така приетата уредба не противоречи на законовата такава и липсва твърдяното в Допълнението към протеста неизпълнение на изискването на чл. 8, ал.8 от ЗОС и съответно ежегодните годишни програми да запълват задължителната по неговата сила стратегия, като виждания за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост. Горното обаче се явява в нарушение на разпоредбата на чл. 8 от ЗНА.

Според следващият оспорен от Наредбата текст, този на чл.29, ал.7 „По същия ред /има се предвид реда по ал.1/ лицата придобили идеална част от право на строеж върху общински урегулиран поземлен имот, заедно с правото на собственост върху обект в етажна собственост, могат да придобият право на собственост върху земята, върху която е построена сградата, съответстваща на притежаваната идеална част от правото на строеж. Договорът се сключва след заплащането на пълния размер на цената на земята“. Съгласно цитираната разпоредба на ал.1 от чл.29 „Продажбата на земя- частна общинска собственост, се извършва от Кмета на общината без публичен търг или публично оповестен конкурс на физически лица или юридически лица, собственици на законно построена сграда върху общинска земя- урегулиран поземлен имот или поземлен имот в урбанизираната територия на общината“.

Съгласно чл.39, ал.2 – другия оспорен текст от Наредбата, възмездно право на надстрояване или пристрояване на сграда построена върху имот частна общинска собственост при влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ надстрояване или пристрояване, се учредява от Кмета без публичен търг или публично оповестен конкурс на собственика на сградата, както и на собственици на жилища в сградите-етажна собственост или на техни сдружения без решение на общинския съвет, по пазарни цени, определени от независим оценител на имоти.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ наредбата се издава за прилагане на отделни разпоредби или други подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а според чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени с тях обществени отношения с местно значение. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 3 от АПК. Като компетентни да издават нормативни /подзаконови/ административни актове разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от АПК сочи изрично овластените от Конституцията или закон органи, в какъвто смисъл е и по-общата разпоредба, доколкото се отнася до всички нормативни актове, на чл. 2, ал. 1 от ЗНА. Като колективен орган на местното самоуправление по смисъла на чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, общинският съвет е овластен да издава нормативни актове, с които урежда, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. В чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА са изброени правомощията му, а съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, общинският съвет приема решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество и определя

конкретните правомощия на кмета на общината и кметовете на райони и кметства. Анализът на тази разпоредба във връзка с ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА, чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК сочи, че общинският съвет е компетентният орган да приема наредби от местно значение, и в частност да приеме наредба, регламентираща реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, каквато е Наредбата, текстове от която са оспорени в настоящото производство с така подадения протест от прокурор Генжов. От направения по-горе преглед на нормативната уредба следва изводът, че нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от Конституцията или закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен.

Процесната наредба е приета на основание чл. 8, ал. 2 от ЗОС, в съответствие с нормата на чл. 8 от ЗНА. От анализа на протестираните разпоредби на чл. 29, ал.7 и чл.39, ал.2 от Наредбата се установява, че е посочена категория лица - в първия случай лица придобили идеална част от право на строеж върху общински урегулиран поземлен имот, заедно с правото на собственост върху обект в етажна собственост, могат да придобият право на собственост върху земята, върху която е построена сградата, съответстваща на притежаваната идеална част от правото на строеж без публичен търг или публично оповестен конкурс, след решение на Общинския съвет, а във втория случай възмездно право на надстрояване или пристрояване на сграда построена върху имот частна общинска собственост при влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ надстрояване или пристрояване, се учредява от Кмета без публичен търг или публично оповестен конкурс на собственика на сградата, както и на собственици на жилища в сгради- етажна собственост или на техни сдружения без решение на общинския съвет, по пазарни цени, определени от независим оценител на имоти.

Съгласно чл.38, ал.1 от ЗОС право на надстрояване и/или на пристрояване на сграда - частна общинска собственост, или на сграда, построена върху имот - частна общинска собственост, се учредява при условията и по реда на чл. 37, ал. 1 и 2., а съгласно последната право на строеж върху имот - частна общинска собственост, се учредява след решение на общинския съвет от кмета на общината чрез публичен търг или публично оповестен конкурс и съобразно предвижданията на влязъл в сила подробен устройствен план.

Учредяването на право на строеж върху имот – частна общинска собственост е регламентирано именно в чл. 37 от ЗОС, като съгласно ал. 4 възмездно /по аргумент за противното от ал. 5 и ал. 6, в които е уредено безвъзмездното учредяване/ правото на строеж се учредява без търг или конкурс след решение на общинския съвет, прието с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците, по ред, определен в наредбата по чл. 8, ал. 2 , на юридически лица на бюджетна издръжка /т. 2/, религиозни институции, регистрирани съгласно Закона за вероизповеданията, или на техни местни подразделения за обредни, молитвени или богослужбени домове за публични религиозни обреди и служби, за храмове и манастири /т. 3/ и други лица, когато това е предвидено в закон /т. 4/.

Също така в случая разпоредбата на чл. 39, ал.2 от процесната Наредба противоречи и на чл. 37, ал. 4 от ЗОС, във връзка с чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове, според който нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен, тъй като със същата е създадена нова, неуредена в по-високия по степен нормативен акт ЗОС правна уредба, с посочването на категория лица, имащи право да им бъде учредено възмездно право на пристрояване или надстрояване при облекчен режим – без публичен търг или публично оповестен конкурс, тъй като правото на надстрояване и пристрояване се учредява по реда на чл.37, ал.1 и 2 от ЗОС, тоест по реда за отстъпване право на строеж. По този начин Общински съвет – Севлиево, в противоречие с чл. 37, ал. 4 от ЗОС и разпоредбата на чл. 15, ал. 1 ЗНА, е разширил кръга на правните субекти, имащи правото да им бъде учредено право на пристрояване и надстрояване при облекчени

условия. Субектите, които могат да се ползват от тези преференциални условия, са посочени в разпоредбата на чл. 37, ал. 4 от ЗОС – т. 1 - 3 или в друг закон – т. 4 на чл. 37, ал. 4 от ЗОС, т.е. субектите са определени в закона – ЗОС или друг закон в тесен смисъл и общинският съвет не може да разширява кръга им предвид задължението за съответствие на Наредбата с Конституцията и другите нормативни актове от по-висока степен, уредено в чл. 15, ал. 1 от ЗНА.

От казаното е видно, че посочените две разпоредби от Наредбата на Общински съвет Севлиево, са в противоречие със законовите такива, съответно на чл.35, ал.3 и на чл.38, ал.1, във вр. с чл. 37, ал.1 и 2 от ЗОС. В тази връзка и в този случай основателен се явява и доводът от протеста за противоречие на атакуваните текстове от наредбата с разпоредба от по-висок ранг. Съгласно чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по - висока степен обществени отношения с местно значение, т.е. издаваните от общинските съвети нормативни актове имат вторичен и производен характер спрямо законите, по - висока степен на конкретизация и ограничено териториално значение.

В представеното по делото писмено становище от Председателя на Общински съвет Севлиево се застъпва становището, че в случая липсва твърдяната незаконосъобразност на оспорените с подадения протест и допълнението към него разпоредби от процесната наредба на Общински съвет Севлиево, с основания аргумент по отношение и на трите разпоредби от наредбата, че в случая при учредяването на право на строеж в ал. 2 на чл. 38 от ЗОС било предвидено, че реда за учредяването му се извършва по ред определен от Общинския съвет в Наредбата по чл. 8, ал.2 от ЗОС – процесната, както това е предвидено и в чл. 35, ал.3 относно продажбата на земя-частна общинска собственост на собственик на сграда построена законно върху нея без търг или конкурс. Следва да се посочи в тази връзка, че действително законодателят е дал възможност на Общинските съвети да определят този ред с приеманите от тях наредби по чл.8, ал.2 от ЗОС, но този ред следва да бъде съобразен със законово определените правила относно продажбата на земя и учредяване право надстройкаване и пристрояване, за които последни се препраща както стана ясно към уредбата за учредяването право на строеж. Със закона субектите ползващи се с облекчен режим относно придобиването право на собственост върху земя-частна общинска собственост и такива на които се отстъпва право на строеж, са изчерпателно изброени и този кръг не може да бъде разширен с наредбата по чл.8, ал.2 от ЗОС. Както по-горе се посочи, в чл. 37 от ЗОС са а посочени изчерпателно реда за учредяване право на строеж, така и лицата ползващи се с облекчени условия. Това се отнася и до разпоредбата на чл. 29, ал.7 от Наредбата, даваща възможност на лица придобили идеална част от правото на строеж и собственици на обекти построени в имоти частна общинска собственост да придобиват земята при облекчени условия, в противовес на предвиденото в чл. 35, ал.3 от ЗОС, където са посочени лицата, които ползващи се от този облекчен ред – лицата собственици на законно построени сгради в имоти частна общинска собственост, тоест, в този случай отново с оспорената разпоредба от наредбата е разширен кръга от лица, които могат да придобият собственост върху земя частна общинска собственост при облекчени условия.

Съгласно чл. 28 от ЗНА, в относимата към момента на приемане на процесната Наредба редакция от ДВ, бр. 46 от 2007 година, проектът на нормативен акт заедно с мотивите, съответно доклада към него, се внася за обсъждане и приемане от компетентния орган. Съгласно ал. 2 на чл. 28 от ЗНА мотивите, съответно докладът, съдържат: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива 5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Ал. 3 на чл. 28 от ЗНА предвижда, че проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, съгласно изискванията по ал. 2, не се обсъжда от компетентния орган.

От представената по делото преписка по приемане на процесната Наредба се установява, че към проекта на Наредбата липсват каквито и да било мотиви и/или доклад по смисъла на чл. 28, ал. 2 от ЗНА, т.к. представените такива с проекта на наредбата/л.88 гърба/ са чисто формални, преповтарящи законовите изисквания в тази насока. Както и по горе се посочи липсват каквито и да са доказателства относно обсъждането на проекта за наредба, включително и страна на постоянните комисии, въпреки изричните указания на съда в тази насока, не е спазен и 30 дневния срок за публикуване на проекта ведно с мотивите за обществено обсъждане – датата на която е качен на интернет страницата на Община Севлиево съответно е 01.12.2014 г, видно от извадката на л.90 от делото. Липсата им представлява съществено нарушение на императивни административнопроизводствени правила, касаещи приемането на цялата Наредба, но доколкото в настоящото производство съдът е сезиран с искане за отмяна или обявяване нищожността единствено на чл. 3, ал.2, чл.29, ал.7 и чл.39, ал.2 от Наредбата, то и липсата на мотиви се явява също самостоятелно основание за отмяна на атакуваните разпоредби от наредбата.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че протестираните в настоящото производство текстове на чл. 3, ал.2, чл.29, ал.7 и чл.39, ал.2 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета с Решение № 256 от 16.12.2014 година на Общински съвет – Севлиево, са приети в предписаната от закона писмена форма, от териториално и материално компетентен орган, в кръга на неговата компетентност, при наличие на изискуемите от чл. 27 от ЗМСМА кворум и мнозинство, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в липсата на мотиви/доклад към проекта на Наредбата, както и в противоречие с разпоредби от нормативни актове от по-висока степен, съответно чл.3, ал. 2 на чл.8, ал.8 и 9 от ЗОС, чл.29, ал.7 на чл.8, ал.8 и 9 и чл.35, ал.3 от ЗОС и чл.39, ал.2 на чл. 38, ал.2, във вр. с чл. 37, ал.1 и 2 от ЗОС, във връзка с чл. 15, ал. 1 от ЗНА, поради което следва да бъдат отменени, каквото и и искането съдържащо се в протеста.

Искането на протестиращата страна за присъждане на направени по делото разноски е своевременно направено и основателно предвид изхода на спора пред настоящата инстанция. Община Севлиево /предвид липсата на самостоятелен бюджет на общинския съвет и разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и чл. 29а, ал. 1 от ЗМСМА/ следва да бъде осъдена да заплати в полза на протестиращата страна 20 /двадесет/ лева дължимата и заплатена такса за съобщаване на оспорването в „Държавен вестник“ по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

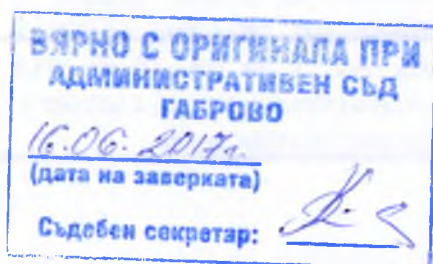
РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразни разпоредбите на чл. 3, ал.2, чл. 29, ал.7 и чл. 39, ал.2 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета с Решение № 256 от 16.12.2014 година на Общински съвет – Севлиево.

ОСЪЖДА Община Севлиево да заплати на Окръжна прокуратура – Габрово сумата от 20 /двадесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване и протест пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, след влизането му в сила, да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /с/

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.

